

ΟΜΙΛΙΑΙ, ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ Κ.Λ.Π.

Διάλεξη του κ. ΠΟΥΛΑΤΖΑ :

ΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΣΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΕΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Είναι άναμφισβήτητο ότι οι διαλέξεις που διοργάνωσε ο Σύνδεσμος για την προστασία των κρατουμένων γυναικών και ανηλίκων ήσαν από τις πιο ανθρωπιστικές και πιο σοβαρές που ακούσαμε εφέτος. Είμαι ζήλεια πώς ολοκληρωτή η κοινωνία εκτιμά πολύ δίκαια την κοινωφελή δράση του αξιέπαινου αυτού συνδέσμου. Όμως ο δικός μας σύνδεσμος έχει ένα λόγο παραπάνω για να τον συμπαθεί. Και ο λόγος είναι, ότι με την σειρά των καθαρά επιστημονικών διαλέξεων, που διοργάνωσε συνετέλεσεν, όσο σχεδόν κανένας άλλος φιλικός σύνδεσμος στον διαφωτισμό της κοινής γνώμης που φαίνεται πια καταφάνερα, ότι άρχισε να συμπαθεί τον άγώνα μας. Τελευταίος στην σειρά των εκλεκτών επιστημόνων, που προσεκλήθησαν από τον Σύνδεσμο αυτό για να μιλήσουν ήταν ο ξεχωριστός δικηγόρος κ. Πουλατζάς. Το θέμα του «αν και κατά πόσον εγκληματεί η γυναίκα» το ανέπτυξε στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας σε δύο διαλέξεις. Στην πρώτη εξέητασε σε γενικές γραμμές το εξαιρετικά λεπτό ζήτημα αν είναι φυσικά ή γυναίκα εγκληματική ή όχι και κατά πόσο αν συγκριθεί με τον άντρα. Στην δεύτερη επήρε το καθένα ξεχωριστά και εξέητασε τα ελατήρια που σπρώχνουν την γυναίκα σ' αυτό. Με ζωντανές στατιστικές και με βαθυστόχαστα επιχειρήματα, δικά του και των μεγαλύτερων ξένων ψυχολόγων και ποινολόγων απέδειξεν ότι γόνον ότι είναι ελάχιστα εγκληματική ή γυναίκα αν συγκριθῆ με τον άνδρα (σημειώνωμε την αξιόλογη παρατήρηση του κ. Πουλατζά ότι στον τόπο μας ο άνδρας είναι 25 έως 30 φορές πιο εγκληματικός από την γυναίκα), όχι μόνο ελάχιστα εγκληματική είναι αλλά κατά κανόνα είναι άκακη και ξένη προς το έγκλημα. Οι κοινωνικές συνθήκες, οι

ἀδικίες που κάνει εις βάρος της γυναίκας ο άντρας συνειδητά ή άσυνειδητά μέσα στην κοινωνία και την οικογένεια με την νομιμότητα και την παράδοση, που είναι και τα δύο δημιουργήματά του και προσαρμοσμένα στα δικά του και μόνο συμφέροντα, οι οικονομικές ανάγκες και ή επίδραση του έγκληματικού άνδρα επάνω στην γυναίκα, που πάντα βρίσκεται σε μειονεκτική θέση απέναντί του, είναι κατά την γνώμη του κ. Πουλατζά εκείνα που την αναγκάζουν να έγκλημάτε: για να άμυνθεί σχεδόν πάντα την τιμή και την ζωή την δική της ή του παιδιού της, ή για να εκδικηθεί για μια μεγάλη συμφορά που της έκαμαν. Δυστυχώς ο χώρος δεν μου επιτρέπει να αναλύσω λεπτομερέστερα την ώραία αυτή εργασία μέσα στην όποιαν συνδυάζεται ή επιστημονική έμψύχηση και ή συμπάθεια προς το αντικείμενο της έρεύνης, χαρακτηριστικά και τα δύο κάθε καλής επιστημονικής μελέτης. Συμφωνώ ανεπιφύλακτα με τον κύριο Πουλατζά στις γενικές γραμμές τις εργασίας του δεν μπορώ όμως παρά να είμαι λίγο επιφυλακτική στην κρίση μου για δύο λεπτομέρειες.

Ο κ. Πουλατζάς ισχυρίζεται ότι ή γυναίκα είναι φυσικά —τονίζω— φυσικά άσθενέστερη και ευπαθέστερη από τον άνδρα και γι' αυτό κατά την γνώμη του είναι άνικνη για το έγκλημα που προϋποθέτει σχεδόν πάντα μια δύναμη σωματική και ψυχική όπως δήποτε ισχυρή. Ακόμα για τον ίδιο λόγο συμβαίνει κατά τον κ. Πουλατζά να μην έχει την πρωτοβουλία στο έγκλημα ή γυναίκα αλλά σχεδόν πάντα ο άνδρας σαν πιδ ισχυρός που είναι. Αλλά το ότι είναι φυσικά ή γυναίκα ευπαθέστερη στην ψυχή από τον άνδρα το παραδέχεται ο κ. Πουλατζάς, ως άξιωμα και ούτε επιχειρεί να το άποδείξει: όπως δήποτε, έν ή επιστήμη απεναντίας δεν έχει πεί τίποτε άκόμη το όμοιο. Η σχετική μειονεκτικότητα της γυναικείας ψυχής έν συγκρίσει με αυτή του άνδρος ως προς τις βουλητικές μάλιστα ένεργειες δεν ξέρομε άκόμα αν είναι ένα γνώρισμα φυσικό της γυναίκας ή επίκτητο: αν δηλ. είναι πρωτόγονο φυσικό γνώρισμα ή αν προήλθε από τις συνθήκες από τις όποιες ζει αιώνας τώρα ή γυναίκα μέσα στην κοινωνία.

Απρω λοιπόν πώς ο κ. Πουλατζάς δέχεται ως αξίωμα κάτι που είναι άκόμα άναπόδεικτο. Εκτός εάν με τη λέξη ευπαθέστερη άναφίρεται άποκλειστικά στο συναίσθημα της γυναίκας. Αυτό το παραδέχομαι και έγώ. Στην γυναίκα είναι πιδ άναπτυγμένο το ψυχικό αυτό στοιχείο παρά στον άνδρα. Αλλά τότε κατά την γνώμη μου το πλουσιώτερο συναίσθημα της γυναίκας όχι μόνο δεν ήά την έμποδίζει να είναι έγκληματική αλλά και ήά την έκανε πολυ έγκληματικότερη από τον άνδρα, γιατί είναι γνωστό πώς το έγκλημα τις περισσότερες φορές γίνεται μέσα στο περιθώριο της ισχυρής συγκινήσεως.

Κατά την γνώμην μου τουλάχιστο, τα αίτια της γυναικείας άνικανότητας εις το έγκλημα πρέπει να τα ζητήσει κανείς σε άλλα θετικά και φυσικά χρίσματα της γυναικείας ψυχής, ίσως το συναίσθημα της φιλληλίας π. χ. να είναι περισσότερο άναπτυγμένο στην γυναίκα, και όχι στην άρνητική άδυναμία της, που όπως είπαμε δεν είναι γνωστό άκόμα αν είναι φυσικό γνώρισμα της γυναικείας ψυχής. Ο κ. Πουλατζάς άκόμα μέσα στην συμπάθειά που έχει για όποιον άδικούμενο, μάς είπε σαν εύσυνείδητος δικηγόρος ότι ή δικαιοσύνη πρέπει να είναι πιδ έπιεικής στην γυναίκα σε όρισμένα έγκλήματα. Αυτό είναι προσωπική του γνώμη. Φαντάζομαι ότι ή νεώτερη γυναίκα δεν ήά δεχότανε ποτέ να την οικειοποιηθεί, γιατί εκείνο που ζητάει από τη σημερινή κοινωνία είναι ή δικαιοσύνη και όχι ή έπιεικεια.